

IMAPÁLYÁZAT

Mivel nagyon fontosnak tartjuk, hogy **a gyerekeket már kicsi koruktól kezdve rászoktassuk a mindennapi imádkozásra**, ezért pályázatot hirdetünk a szülők és nagyszülők részére, hogy írják meg nekünk, a családhoz tartozó kicsinyekkel – akik még írni-olvasni sem tudnak – és a nagyobbacskaikkal (akik már általános iskolába járnak), milyen imákat tanítottak meg, amelyeket velük együtt szoktak imádkozni,

este (lefekvés után),
továbbá **reggel** (felkelés után)
és az egyes étkezések pl. **reggeli, ebéd, illetve vacsora előtt**.

Íme egy példa, hogy milyen, gyermekeknek való imákra gondolunk:

Sok családban este (lefekvés után) a következő kis imát szokták a gyerekekkel együtt elmondani a szülők, vagy nagyszülők:

Én Istenem, Jó Istenem! Lecsukódik már a szemem.

De a Tiéd nyitva Atyám. Amíg alszom vigyázz reám.

Vigyázz a testvérkéimre, szüleimre, nagyszüleimre.

Mire a nap újból felkel, köszönthessük egymást reggel.

Ámen.

A beérkező imák szövegét folyamatosan közöljük. Imapályázatunk **2005. április 30-ig** tart. Akik ezen idő alatt legalább egy ima szövegét beküldik, azok egy **ajándéksorsoláson** vesznek részt, amelyen értékes vallásos tárgyú könyveket fogunk kisorsolni, annak érdekében, hogy ezekkel a gyerekek vallásos nevelését továbbfejleszthessük, erősíthessük. **Eredményhirdetés: 2005. május 25-én (Pünkösöd vasárnapján) lesz.**

A Szerkesztőség

**KÉRÉSÉRE TOVÁBBI BEFIZETÉSI
CSÉKKEK KÜLDÜNK AZ
ELŐFIZETÉSEKRE.**

UNITÁRIUS ÉLET főszerkesztője
Dr. Zoltán Zoltán úr részére

Az UNITÁRIUS ÉLET előfizetője vagyok.

Engedje meg, hogy az ez évi októberi szám 25-ik oldalán lévő felhívással kapcsolatban észrevételt tegyek.

*Az emléktábla a mostani formájában így egy kissé leszűkíti ennek az eseménynek máig tartó jelentőségét. Nem említi a hithűség, a vallási tolerancia jegyében eljáró **Válaszúti György** pécsi unitárius lelkészt, aki a török hatóságnál hittársa felakasztása után azért protestált – és sikerrel –, hogy megmentse az akasztást kieszközlő **Veresmarti Illés** református lelkésznek az életét.*

Eljárása az unitárius hithűség és a tőle elválaszthatatlan vallási tolerancia mindenkori megtartásán alapult. Így lett a reformáció bajnoka, azé a reformációé, amikor Isten megkérdezte: tényleg az vagy, aminek lenned kell? Válaszúti György az unitárius hit magasságából bibliai alapon válaszolt Isten kérdésére, a szeretet új parancsára, mindvégig megtartva a lélek és a békesség kötelékét. Ezzel betöltötte a törvényt.

A katolikus egyház a kassai vértanúk, a református egyház a gályarabok, az unitárius egyház egy emléktáblával most egy lelkésze vonatkozásában kap elégtételt a magyar történelmi egyháztól. Úgy tűnik, az egyházak lelkiismeretén alapuló út járható a másik elfogadása felé. „Nem lehetek az, aki lehetnék, ha te nem vagy az, aki lehetnél. Ez a valóság viszony szerkezete” (Martin L. King).

Talán egyszer Válaszúti György is fog kapni a református egyháztól emléktáblát. Cselekedetére nem süthető rá az antitrinitarizmus bélyege. Egyháza önmeghatározást meríthet belőle: „egymást szeressétek – Egy az Isten.” A Károli-fordításban a hangsúly az „egymást” szón van. Az egy Isten mindenkinek Atyja, aki mindenkinek felett van és mindnyájunkban munkálkodik, a különböző egyházakban is. (János 13,34 és Efézusi levél 4,5)

*Összegezve elmondható, hogy az **ökumenizmus**, a lélek egységében és a békesség kötelékében való gondolkodás, cselekvés **már keletkezésének hajnalán jelen volt az unitárius egyházban**. Válaszúti György tetteivel megválaszolta az Unitárius Káté 56-os pontját, hitet tett amellett, hogy Isten munkatársaként betölthetjük hivatásunkat a földi életben úgy, hogy a Jézus követésén alapuló szeretet lelki életünk koronája legyen. Az ilyen embert nem gyötrik kínzó kérdések, nemcsak a mának él, tudja, honnan jöttünk és hová megyünk.*

*Az Unitárius Egyházban nincs boldoggá vagy szentté avatás, de **úgy gondolom, Válaszúti Györgynek méltó emléket állítanánk**, ha a rádiós unitárius istentiszteletben az „Egy az Isten” bevezetés így egészülne ki, hogy **„Egymást szeressétek. Egy az Isten”**. Ez szólna azokhoz is, akik felekezeti alapon Isten hármasság személye kapcsán más „anatómiai” ismeretekkel rendelkeznek.*

Tisztelettel:

Egy katolikusnak keresztelt olvasójuk, aki vallja: „valahol a lelke mélyén minden ember unitárius”.

Hálásan köszönjük az előttünk is ismeretlen szerző szép és felemelő gondolatait. Így működik igazából az ökumenia, amikor más valláshoz tartozók is elismerik egymás érdemeit.

A Főszerkesztő